

ע"פ 67104/03/17 - מדינת ישראל נגד י.מ.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 יוני 2017

עפ"ג 67104-03-17 מדינת ישראל נ' מ'

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופטת דנה מרשק מרום כבוד השופטת דבורה עטר
המעוררת מדינת ישראל

נגד

המשיב י.מ.

נוכחים:

ב"כ המעוררת עו"ד גבריאלה ליברמן

המשיב ובא כוחו עו"ד אלון משה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בת"פ 8711-10-16 (בית משפט השלום ברחובות) בעבירות מרמה וניסיון לקבלת דבר במרמה תוך שימוש בכרטיסי חיוב מזויפים ונידון לשנת מאסר בפועל, ל-6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין ולתשלום פיצוי בסך ₪ 24,000 לחברות אשראי, שטרם שולם.

הערעור מכון כלפי קולת עונש המאסר בפועל וכלפי העובדה שלא הוטל על המשיב קנס במאסר חלף אי תשלום.

המעוררת טוענת בהודעת הערעור ובטיעוני באת כוחה בפנינו כי בית משפט קמא קבע מתחם ענישה נמוך מהפסיקה הנוהגת שעל פיה הרף התחתון של מתחם הענישה הוא שנתיים מאסר, כפי שנקבע בפסיקה שהוצגה בפנינו ובפנינו.

כמו כן טוענת המעוררת שבית המשפט לא נתן את המשקל הראוי לחומרת מעשיו של המשיב, לנזקים הכלכליים שנגרמו לחברות האשראי ולפגיעה בקניין הקורבנות, בחיי המסחר ובאמינות כרטיסי האשראי.

לטענת המעוררת, אין בזמן הקצר שבמהלכו ביצע המשיב את העבירות נושא גזר הדין משום נימוק לקולא כשמדובר

בעבירות מרמה ומפנה לכך שמדובר במקרים רבים, בהיקף לא קטן ולטיב המוצרים שקנה המשיב וניסה לקנות תוך שימוש בכרטיסי האשראי המזויפים.

ב"כ המערערת טוענת כי בית משפט קמא נתן משקל יתר לנסיבותיו האישיות של המשיב וגם במצבו הרפואי, כפי שהוצג לפנינו במסמכים שהוגשו ע"י ב"כ המשיב, אין כדי להצדיק את עונש המאסר לתקופה הקצרה כפי שהטיל בית משפט קמא.

באשר לקנס, טוענת ב"כ המערערת ששגה בית משפט קמא כאשר לא קבע עונש זה בצד הפיצוי שכן מעשי המשיב נעשו מטעמי כדאיות כלכלית ומדובר במעשים שהם במהותם מעשים כלכליים.

ב"כ המשיב מתנגד להחמרה בעונש המאסר של המערער וטוען כי בית משפט קמא קבע נכונה את מתחם הענישה וגם אם לא עשה כן, הרי עונש מאסר של שנה הולם את מעשיו של המשיב, את נסיבות ביצוע המעשים ובמיוחד מתחשב במצבו הרפואי של המשיב, שמזה מספר שנים סובל ממחלת לב שבקשר אליה עבר מספר צנתורים, הושתלו בליבו מספר תומכים וגם במהלך מאסרו היה מאושפז מספר פעמים וכיום הוא נמצא באגף חולים לאחר שאושפז בעבר במר"ש.

לא למותר לציין כי במהלך מאסרו של המשיב הוא נידון לתקופת מאסר כוללת של חודשיים המורכבת מ-4 חודשים ששניים מהם הופעלו במצטבר לעונש המאסר של שנה, כך שהוא מרצה 14 חודשי מאסר והוא ניזוק כאשר נמנע ממנו להתייצב בפני ועדת שחרורים בשל הערעור נושא פסק דין זה.

אנו רואים עין בעין עם ב"כ המערערת את חומרת מעשיו של המשיב, כאשר במהלך חודשיים הוא רכש כרטיסי חיוב מזויפים והשתמש בהם על מנת לעשות קניות בהיקף של 26,673 ₪ וניסה לעשות בהם שימוש נוסף בהיקף של 14,900 ₪, כאשר הוא יודע שמדובר בכרטיסים מזויפים וניסה באמצעותם לרכוש סחורות.

עיון בתסקיר שירות המבחן שהוגש לבית משפט קמא טרם גזר הדין מעלה כי אמנם המשיב סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא אך במהלכו ריצה מאסר בשל עריקות ולאורך השנים ריצה עונשי מאסר בגין עבירות דומות ובין מאסר למאסר עבד בעבודות מזדמנות.

המשיב אמנם הודה בבית המשפט ובפני שירות המבחן בעבירות נושא מאסרו אך הוא אינו תופס את עצמו כמכור להימורים ולא רואה קשר ביניהם לבין העבירות נושא מאסרו.

שירות המבחן התרשם שהמשיב התקשה להכיר באחריותו למעשיו, לא מבין את חומרתם ולמרות שהיה בעבר משולב בתוכנית טיפול פרטית של העו"ס חיה היכל כאחד התנאים לשחרורו על תנאי ממאסר קודם, הרי לא חל שינוי ממשי בדפוסי חשיבתו ובהתנהגותו והוא לא הביע נכונות להשתלב בטיפול גם עובר למאסרו הנוכחי.

באשר לתנאי מאסרו הנוכחי, שגם במהלכו לא עבר המשיב הליך טיפולי בעבירות מרמה, טוען המשיב שלא עשה כן בשל מצבו הרפואי, אך גם אם כן הם פני הדברים, לא היה במאסרו כדי להפיג לעת הזו את מסוכנותו לרכוש הציבור.

בית משפט קמא התחשב מעבר למידה בנסיבותיו האישיות של המשיב, גם אם איננו מקלים בהם ראש, במיוחד במצבו הרפואי, אך נראה לנו כי אין בנסיבות אלה ובמצבו הרפואי הנוכחי של המשיב כדי להצדיק את עונש המאסר לתקופה של שנה שהטיל בית משפט קמא, גם אם הוא חורג ממתחם ענישה שטענה לו המערערת שהוא בין 16 ל-36 חודשים.

לאור כל האמור לעיל, ובהתחשב בהלכה לפיה ערכאת ערעור לא ממצה את הדין עם נאשם שהחליטה להחמיר בעונשו, אנו מקבלים את הערעור בכל הנוגע לעונש המאסר שהוטל על המשיב, שהוא, כאמור לעת הזו, לתקופת מאסר כוללת של 14 חודשים, וקובעים כי המשיב ירצה 18 חודשי מאסר בפועל החל מיום 29.9.16.

שוב יצוין כי עונש מאסר זה כולל את עונש המאסר של חודשיים שהוטל על המערער במצטבר לעונש המאסר של שנה שלא נידון על ידי בית משפט קמא.

איננו מקבלים את עתירת המערערת להטיל על המשיב קנס בצד הפיצוי שחויב לפצות את חברות האשראי שכן גם אם מעשי המשיב בוצעו למטרה כלכלית, הרי בשל מצבו הכלכלי מן הראוי יהיה שישלם את הפיצוי מבלי שחרב הקנס תהיה תלויה ועומדת מעל ראשו.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 8711-10-16 (בית משפט השלום ברחובות) יעמדו בתוקפם.

ניתן והודע היום ג' תמוז תשע"ז, 27/06/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

דבורה עטר, שופטת

**דנה מרשק מרום,
שופטת**

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**